

ฐานข้อมูล

ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
อำเภอร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เป็นองค์ความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งเรียกว่าปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่น ซึ่งมี ผู้ให้คำกวดความของภูมิปัญญาท้องถิ่นในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

สามารถ จันทรสุรีย์ (๒๕๓๖) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งกว้าง ทั้งลึก ที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเองโดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตในท้องถิ่นอย่างสมสมัย

กรมวิชาการ (๒๕๓๘) ให้ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า คือความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต วิเคราะห์จนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลายเรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาให้เห็นเป็นศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาต่างๆ อาจกล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการและการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา

รัตนะ บัวสนธ์ (๒๕๓๕) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนทัศน์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อโลก และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนทัศน์ดังกล่าวจะมีรากฐานจากคำสอนทางศาสนา คติจารีต ประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอด สืบสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขของในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจกบุคคล

ฉลาดชาย สมิตานนท์ (อ้างอิงถึงในพิธีฐาน นาครำไพ. ๒๕๓๗) ให้ความหมายว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ สติปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้สะสมถ่ายทอดประสบการณ์ที่ยาวนานของผู้คนในท้องถิ่นซึ่งได้ทำหน้าที่ชี้แนะว่าการจะใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนและถาวรกับธรรมชาติรอบตัวนั้นทำอย่างไรซึ่งในที่สุด ภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจถูกยกระดับให้หมายถึงอุดมการณ์ของการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย บนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่มีชีวิต สัตว์ พืช และมนุษย์ด้วยตัวเองตลอดจนสิ่งไม่มีชีวิตรอบข้าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยว่า เป็นองค์ความรู้ความสามารถ และทักษะของคนไทยที่เกิดจากสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเลือกสรร เรียนรู้ ปรับแต่ง และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สมดุลกับสภาพแวดล้อม และเหมาะสมกับยุคสมัย

ประเวศ วะสี (๒๕๓๖) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นสะสมขึ้นมาจากประสบการณ์หรือความชัดเจนจากชีวิตและสังคมในท้องถิ่นหนึ่งๆ เพราะฉะนั้นจึงมีความสอดคล้องกับเรื่องของท้องถิ่นมากกว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากข้างนอก ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นคือ มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน ความเป็นบูรณาการสูงทั้ง

ในเรื่องของกาย ใจ สังคม และสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงไปสู่มาตรฐานที่ดีที่สูงส่ง อีกทั้งยังเน้นความสำคัญ
ของจริยธรรมมากกว่าว่าวัตถุธรรม เพราะภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความสำคัญแก่ประสบการณ์ จึงมีความเคารพผู้
อาวุโส ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึงองค์ความรู้ หรือสิ่งที่สั่งสมกันมาตั้งแต่
อดีต ซึ่งเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งได้ผ่านการคิดค้นและปรับปรุง เปลี่ยนแปลง
จนได้แนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ถือเป็นแบบอย่างใน
การดำรงชีวิตที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน
๒. เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอดตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำไปสู่
การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญานั้นๆ ต่อไป

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดค้นขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนา
แก้ปัญหา เป็นทั้งสติปัญญาและองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ดังนั้น จึงมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระและ
แนวทางดำเนินชีวิตในวงกว้าง ภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบไปด้วยองค์ความรู้ในหลายวิชา ดังที่ สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑) ได้จำแนกไว้รวม ๑๐ สาขา คือ

๑. สาขาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะ และเทคนิคด้าน
การเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์
ต่างๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหา การเกษตรเป็นต้น

๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้
เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อชะลอการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่าง
ปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้
ตลอดทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่ม
โรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

๓. สาขาการแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนใน
ชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้

๔. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งอนุรักษ์ การพัฒนา และใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๕. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในด้านบริหารจัดการด้านการสะสมและบริการ
กองทุนและธุรกิจในชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

๖. สาขาสวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้
เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม

๗. สาขาศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม
ประติมากรรม วรรณกรรม หัตถศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น

๘. สาขาจัดการ หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการดำเนินงานด้านต่างๆ ทั้งขององค์กร
ชุมชน องค์กรทางสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้านระบบผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน
เป็นต้น กรณีของการจัดการศึกษาเรียนรู้ นับได้ว่าเป็นภูมิปัญญาสาขาการจัดการที่มีความสำคัญ เพราะการจัด
การศึกษาเรียนรู้ดี หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาไทยที่มีประสิทธิภาพ

๙. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษา ทั้ง ภาษาถิ่น
ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

๑๐. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทาง
ศาสนาเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและ
สิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ ประเพณี บุญประเพณีข้าว เป็นต้น

ด้านศาสนาและประเพณี

ศาสนสถาน ในพื้นที่ตำบลโคกสะอาด อำเภอร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ที่	ชื่อศาสนสถาน	ที่อยู่	ชื่อผู้นำศาสนสถาน	หมายเหตุ
๑	มัสยิดอัลฮายาตุลละห์ฟิ บ้านบึงปะแต	ม.๑ ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	1. นายบราเฮง ชูเวะเลียะ (โต๊ะอิหม่าม) 2. นายอับลลอะ สะละ (คอดีบ) 3. นายพริส มะ (บิหลัน)	
๒	มัสยิดดารุลอียาน บ้านไอร์กุลูแป	ม.๒ ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	1. นายลาเคะ เอะดีอริะ (โต๊ะอิหม่าม) 2. นายตุแวดอละละ รังโสะ (คอดีบ) 3. นายนูเจ็ง สามะ (บิหลัน)	
๓	มัสยิดกิอบนชีเรห์ บ้านสวนพลุ	ม.๓ ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	1. นายอาหะมะ ดาหะแม (โต๊ะอิหม่าม) 2. นายบือราเฮง โมง (คอดีบ) 3. นายซุลกิฟลี มะแซดือกาปง (บิหลัน)	
๔	มัสยิดดารุลตักวา บ้านไอร์สามะ	ม.๔ ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	1. นายอาแซ ขาเร็ง (อิหม่าม) 2. นายฮำตัน ลือบะซา (คอดีบ) 3. นายอาหะมะ อุซัง (บิหลัน)	
๕	มัสยิดดารุลอามาน บ้านไอร์จือนะ	ม.๕ ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	1. นายอาหะมะ ปะดอ (อิหม่าม) 2. นายนูรุดีน หะมะ (คอดีบ) 3. นายอาลี สะอู (บิหลัน)	

๖	มัสยิดดารุลยบาล บ้านธรรมเจริญ	ม.๖ ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	1. นายบูเต็ง ยะโกะ (อิหม่าม) 2. นายฮามะ สาและ (คอเต็บ) 3. นายไย๊ะ ดาแม (บิหลั่น)	
๗	มัสยิดดารุลมะมูร บ้านธารน้ำทิพย์	ม.๗ ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	1. นายมะรุซึ มะเล๊ะ (โต๊ะอิหม่าม) 2. นายฮามะ ตือราแม (คอเต็บ) 3. นายแวอาแซ ดอเลาะ (บิหลั่น)	
๘	มัสยิดดารุลอิห์ซาน บ้านตะปิงรุโต๊ะ	ม.๘ ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	1. นายอิสมะมะแอ ฮูลูจือกา (โต๊ะอิหม่าม) 2. นายมะนอซี เปาะลี (คอเต็บ) 3. นายมะฟิเยาะ คาโอ๊ะ (บิหลั่น)	

สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค)

อุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อชะลอการเน่าเสียของอาหาร เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็น กระบวนการใช้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดจนทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นางชาลมา อามิง	31/1 ม.1 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านเย็บหมวกพอกอกและปักผ้า	
2	นางนุรอาซียะห์ มะเต็ง	27/2 ม.1 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านปักผ้า	
3	นายกอรี โตะเปะระ	51 ม.2 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านแกะสลักลายไม้	
4	นายสะอารี อาปู	68/2 ม.2 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านกรงนก	
5	นายหมะมัด สุลหลง	7 ม.4 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านแกะสลักไม้	
6	นายมาสม แวกาจิ	8/1 ม.3 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านเย็บพื้นนอนปักไม้	
7	นายสะแลแม หะยือราแม	111 ม.8 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านการทอผ้า	

สาขาศิลปกรรม

ศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรมทัศนศิลป์ เป็นต้น

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นายการี มะ	7/2 ม.1 ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านตีกลอง	

สภาการแพทย์แผนไทย

การแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัย

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นางสีตมัย อานู	23/1 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอตำแย	
2	นางแสมะ แวหะมะ	4/2 ม.7 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอตำแย	
3	นางอึ้งเจ้า เจ๊ะดอเลาะ	5 ม.6 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอตำแย	
4	นางเยาะ วามะ	63 ม.5 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอตำแย	
5	นางคอรอเปาะ มะเจ็ง	21/3 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอตำแย	
6	นางลีมี๊ะ ตูแวสุหลง	6/8 ม.2 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอตำแย	
7	นายอับดุลเลาะ อับดุลฮามิ	35/6 ม.6 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านกระดูก	
8	นายรอบี อานู	ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านหมอควาญช้าง	

สภาการกองทุนและธุรกิจชุมชน

กองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการด้านบริหารจัดการการสะสมและบริการกองทุนและ ธุรกิจชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นางมาสม แวกาจิ	8/1 ม. ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	กองทุนออมทรัพย์	

อาชีพเกษตรกรรม

- ปลูกผักสวนครัว
 - ปลูกสมุนไพร
 - การเพาะปลูกพืชเห็ดรา
 - การเลี้ยงสัตว์
-

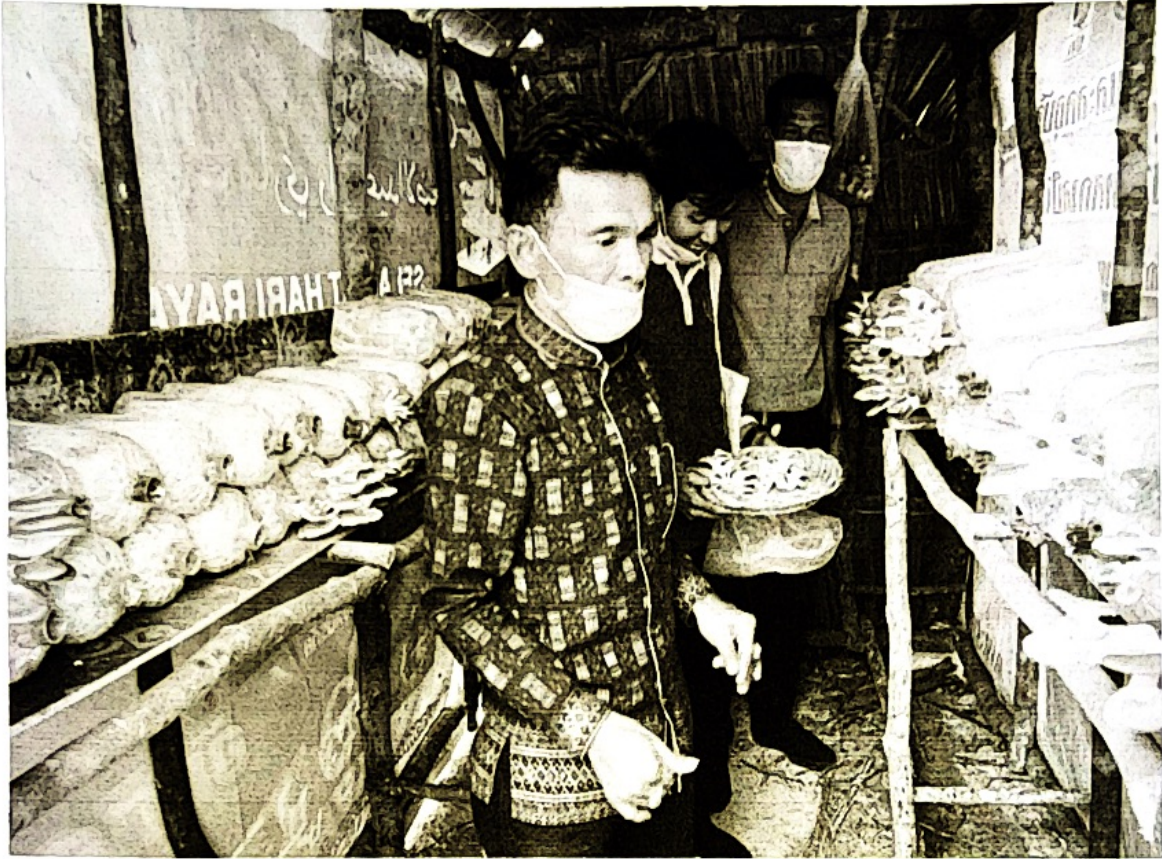

โรงเห็ด

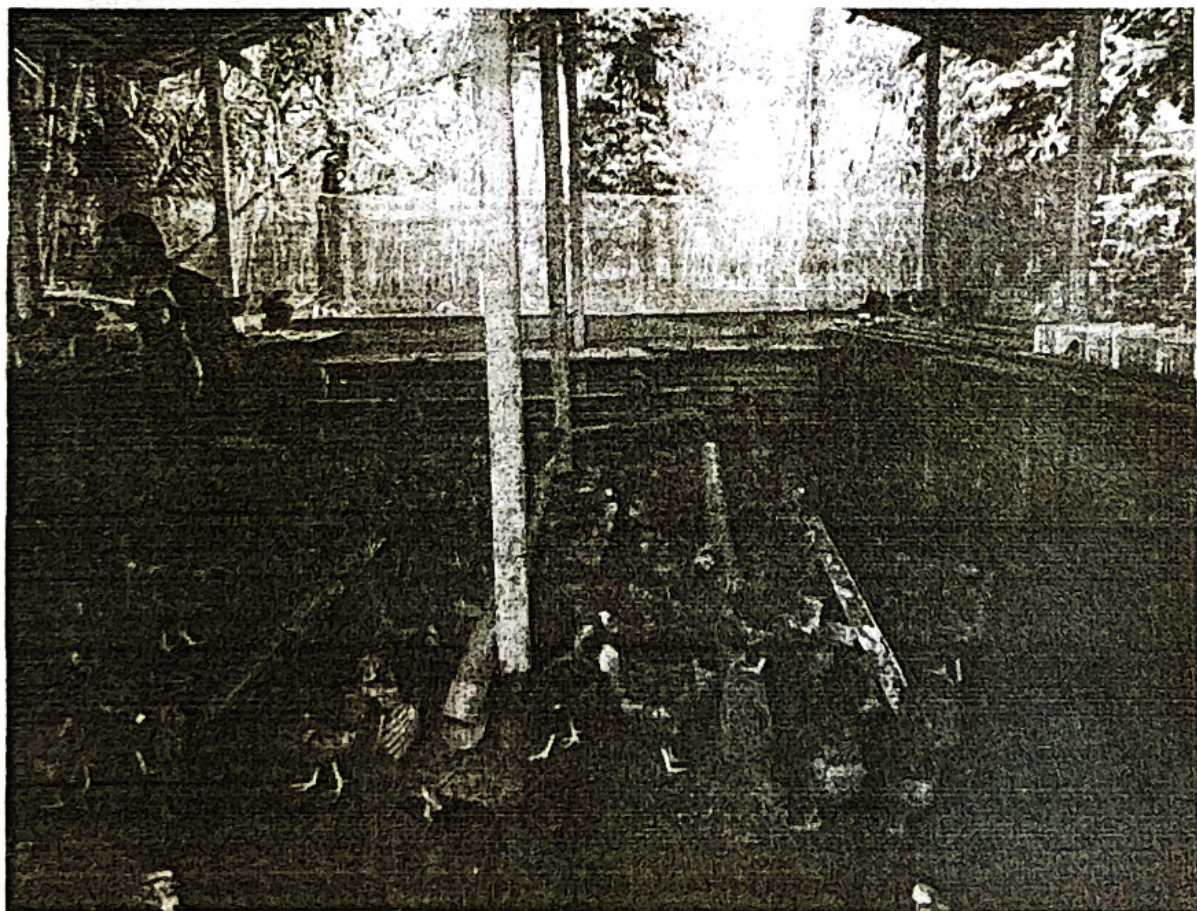

โรงเห็ด

โรงเห็ด

ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

- เย็บหมวกชอกอกและปักผ้า
- ปักผ้า
- แกะสลักลายไม้
- กรงนก
- แกะสลักไม้
- เย็บที่นอนปิกนิก

สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค)

อุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อชะลอการเน่าเสียของอาหาร เพื่อแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยของผู้บริโภค และเป็นธรรมอันเป็น กระบวนการใช้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดจนทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นางชาลมา อามิ่ง	31/1 ม.1 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านเย็บหมวกชอกอกและปักผ้า	
2	นางบุรอร่าชียะห์ มะเด็ง	27/2 ม.1 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านปักผ้า	
3	นายกอรี โตปะปะระ	51 ม.2 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านแกะสลักลายไม้	
4	นายสะอารี อาบู	68/2 ม.2 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านกรงนก	
5	นายหนูหมัด สุหลง	7 ม.4 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านแกะสลักไม้เฟอร์นิเจอร์	
6	นายมาสม แวกาจิ	8/1 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านเย็บที่นอนปักนิก	
7	นายสะแลแม หะยี้ดีอราแม	111 ม.8 ต.โคกสะอาด อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านการทอผ้า	

กรณีปัญหาด้านงานฝีมือพื้นบ้าน ด้านเย็บหมวกชอกอกและปักผ้า

นางชาลมา อามิง

เกิดวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2509

ที่อยู่ 31/1 หมู่ที่ 1 ตำบลโคกสะอาด อำเภอริโอเสาะ
จังหวัดนราธิวาส

ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นางชาลมา อามิง จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพทำสวน มีลูก 5 คน ลูกผู้ชาย 4 คน และลูกผู้หญิง 1 คน เริ่มการทำงานศิลปะปักผ้า และเย็บหมวกชอกอกก็ประมาณ 5 ปี และกลุ่มที่เข้ามาฝึกฝน ก็ได้ทำกำไรเสริมในครอบครัว และก็มีชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามาเรียนรู้

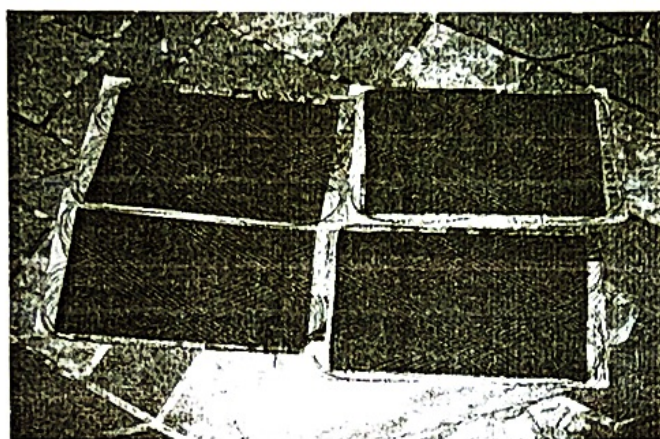
ผลงาน

- มีผู้ซื้อจากอำเภอเมือง มาซื้อหมวกชอกอก และส่งไปขายประเทศใกล้เคียง คือ ประเทศมาเลเซีย
- ศิลปะปักผ้า ส่งที่ด่านศตถกนิลราชนิเวศน์

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

ในการถ่ายทอดความรู้ นางชาลมา อามิง และกลุ่มสมาชิก ใช้ในการเรียนรู้ฝึกสอน ตั้งเป็นที่บ้านในการเรียนรู้ 31/1 หมู่ที่ 1 บ้านบาโงปะแด ตำบลโคกสะอาด อำเภอหรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส โดยมีชาวบ้านที่มีความสนใจอยากเรียนรู้ และที่มีพรสวรรค์ในการฝึกรู้ ที่มีใจอยากเป็นช่างฝีมือพื้นบ้าน เป็นสถานที่สอน ฝึกผลิตชิ้นงานให้กับกลุ่มที่มีความสนใจ ช่วยเสริมรายได้ให้กับกลุ่มที่ได้เรียนรู้และปฏิบัติงานจนถึงได้ส่งไปขายในชุมชนใกล้เคียง

ผลิตภัณฑ์หมวกชอกอกที่ยังไม่สำเร็จรูป

ผลิตภัณฑ์ปักผ้าที่ยังไม่สำเร็จรูป

ผลิตภัณฑ์ปักผ้าที่สำเร็จรูป

ครูภูมิปัญญาด้านงานฝีมือพื้นบ้าน ด้าน ปักผ้า

นางนุรฮาซียะห์ มะเด็ง

เกิดวันที่ 5 มีนาคม 2519

ที่อยู่ 27/2 หมู่ที่ 1 ตำบลโคกสะอาด อำเภอรีอเสาะ
จังหวัดนราธิวาส

ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นางนุรฮาซียะห์ มะเด็ง จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 กศน. ประกอบอาชีพทำสวน มีลูก 3 คน ลูกผู้ชาย 2 คน และลูกผู้หญิง 1 คน เริ่มการทำงานศิลปปะชีพ ด้านปักผ้า ก็ประมาณ 15 ปี และกลุ่มที่เข้ามาฝึก ใฝ่รู้ ก็ได้ทำกำไรเสริมในครอบครัว และก็มีชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามาเรียนรู้

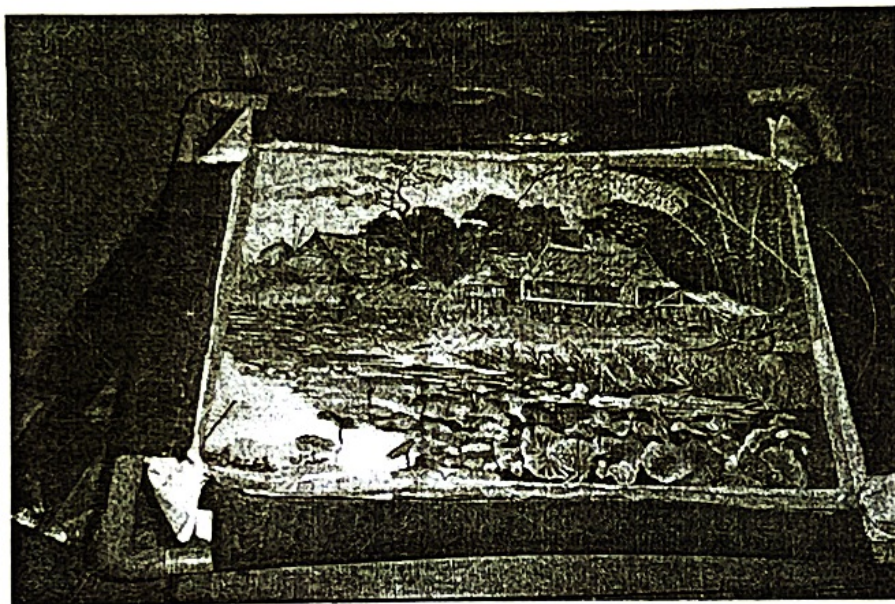
ผลงาน

- ศิลปะปักผ้า ส่งที่ดำเนินดักกยณราชนิเวศน์

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

ในการถ่ายทอดความรู้ นางนุรฮาซียะห์ มะเด็ง และกลุ่มสมาชิก ใช้ในการเรียนรู้
ฝึก สอน ตั้งเป็นที่บ้านในการเรียนรู้ 27/2 หมู่ที่ 1 บ้านบาโงปะแด ตำบลโคกสะหอ อำเภอวิเศษ
จังหวัดนราธิวาส โดยมีชาวบ้านที่มีความสนใจอยากเรียนรู้ และที่มีพรสวรรค์ในการฝึกรู้ ที่มีใจ
อยากเป็นช่างฝีมือพื้นบ้าน ด้านปักผ้า เป็นสถานที่สอน ฝึก ผลิตภัณฑ์งานให้กับกลุ่มที่มีความสนใจ
ช่วยเสริมรายได้ให้กับสมาชิกกลุ่มที่ได้เรียนรู้

ผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่สำเร็จรูป

ครูภูมิปัญญาด้านงานฝีมือพื้นบ้าน แกะสลักไม้

นายกอรี โตแปะเราะ

เกิดวันที่ 19 พฤศจิกายน 2528

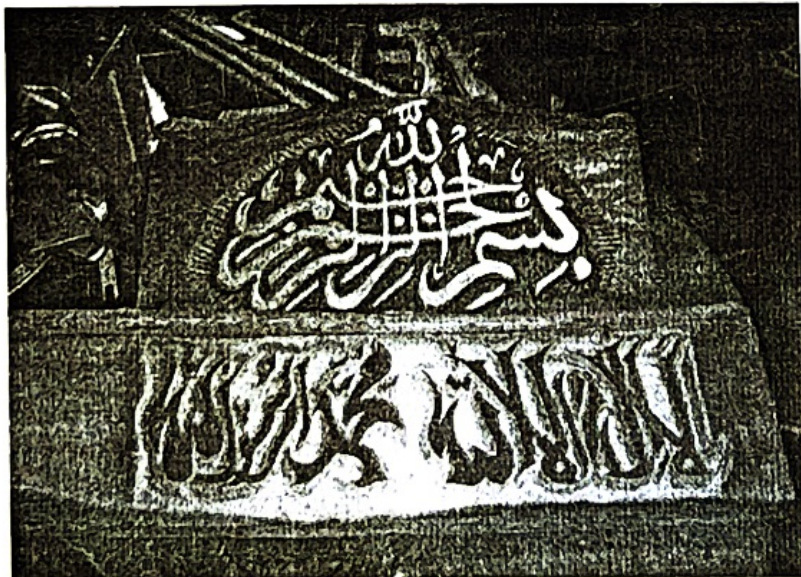

ที่อยู่ 51 หมู่ที่ 1 ตำบลตะมะยุง อำเภอศรีสาคร
จังหวัดนราธิวาส

ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นายมะกอรี โตแปะเราะ จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพทำสวน บ้านไอร์กูแป๊ะเล หมู่ที่ 2 ตำบลโคกสะดอ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ช่วงเวลาแรกๆ ก็ได้ไปเข้าฝึก เรียนกับการแกะสลักไม้ และชาวบ้านที่มีความรู้ความสนใจด้านแกะสลักไม้ก็ได้เข้ามาเรียนรู้ไฝรู้

ผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จแล้ว

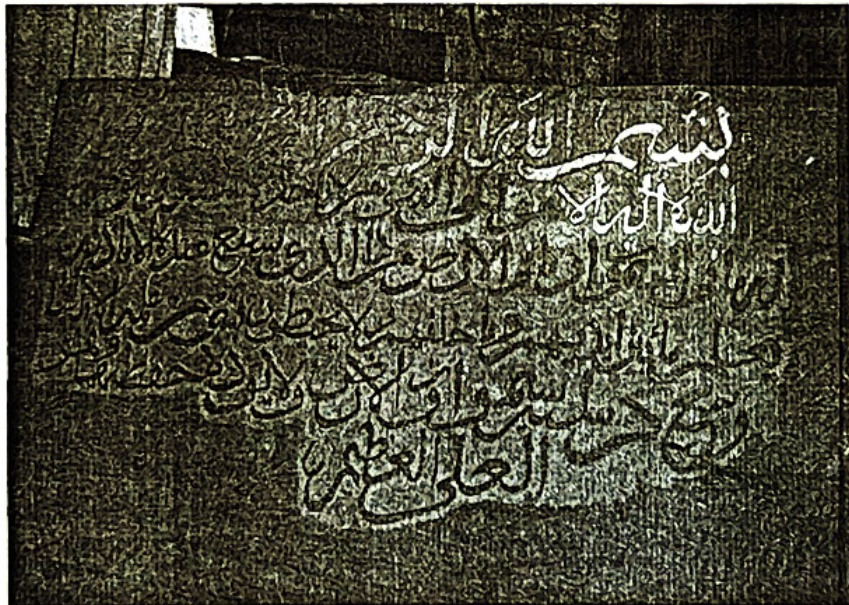
องค์ความรู้

งานฝีมือพื้นบ้านนั้นเกิดจากที่เรามีพรสวรรค์อยู่แล้ว และเล็งเห็นว่าเศษไม้ ไม้เก่า ที่มีอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ถูกเผาทิ้ง ทำลายทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงเกิดแนวความคิดว่าน่าจะนำมาทำให้เกิดประโยชน์ได้ จึงเกิดการรวมกลุ่มขึ้นในหมู่บ้านไอร์กดูแปฮิเล เกิดการทำแกะสลักไม้ จากเศษไม้ นำมาผลิตเป็นตัวอักษรในคัมภีร์อัลกุร - อ่าน ต้องเรียนรู้ด้วยความประสพการณ์การทำงานประมาณ 5 ปี ในการแกะสลักไม้นั้นต้องประณีตประណมากที่สุด ต้องมีความอดทนสูงมาก

ผลงาน

- ขายได้ในหมู่บ้านและตำบลที่ใกล้ๆ โดยเข้ามาสั่งของในการทำแล้วแต่ลูกค้าต้องการ
- ไปออกแสดงในงานศิลปะพื้นบ้าน ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

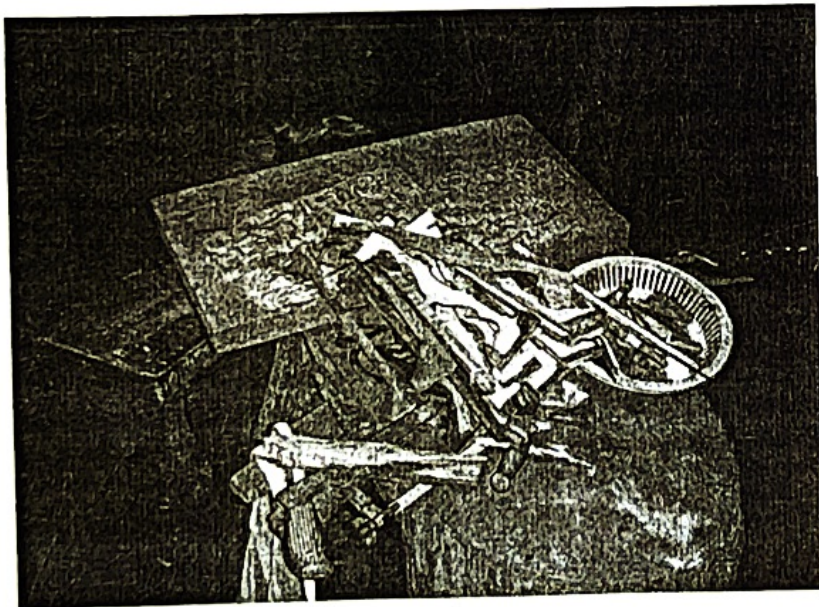

ผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่สำเร็จรูป

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

ในการถ่ายทอดความรู้ นายกอรี่ โตแปเราะ ตั้งเป็นที่บ้านในการเรียนรู้ 24/4 หมู่ที่ 2 บ้านไธรงค์แป๊ะเต หมู่ที่ 2 ตำบลโคกสะอาด อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส และปฏิบัติรวมกันกับชาวบ้านที่มีความรู้ความสนใจด้านแกะสลักไม้ โดยกลุ่มทุกคนที่มาเรียนนั้นตั้งใจจริง ใฝ่รู้เกิดจากพรสวรรค์ที่มีอยู่แล้ว งานจึงออกมาดีละเอียดยิ่ง

ถ่ายทอดความรู้ให้กับชุมชน

กรณีปัญหาด้านงานฝีมือพื้นบ้าน กรงนก

นายสะอาดรี อาบ

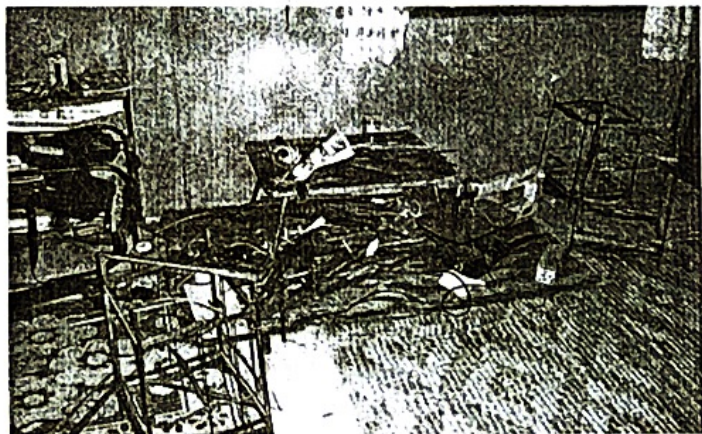
เกิดวันที่ 28 กันยายน 2512

ที่อยู่ 68/2 หมู่ที่ 2 ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ
จังหวัดนราธิวาส

ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นายสะอาดรี อาบ จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพทำสวน บ้านคลองจือเน หมู่ที่ 2 ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ จังหวัดนราธิวาส เริ่มประดิษฐ์ทำกรงนกหัวจุก ในปี พ.ศ. 2552 โดยมีพรสวรรค์และมีใจรักกับการประดิษฐ์ กรงนกหัวจุก มีความตั้งใจจริง งานก็ออกมาดี ขายได้ดี ยังเสริมกำไรให้ครอบครัว และกลุ่มที่เข้ามาฝึกฝน ก็ได้กำไรเสริมในครอบครัว และก็มีชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงมาเรียนรู้ มาหัดทำกรงนก โดยฝึกสอน ตั้งไว้ที่บ้านของตัวเองในการเรียนรู้ทำกรงนกหัวจุก

ผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่สำเร็จรูป

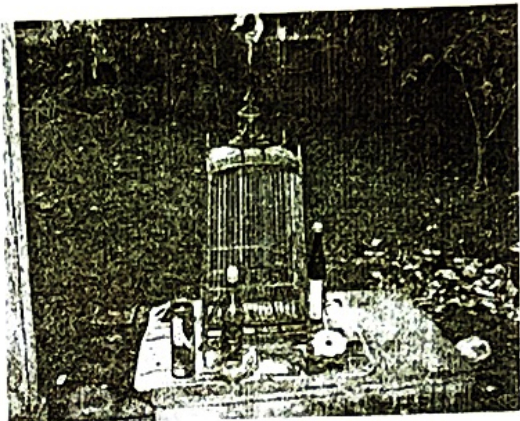
องค์ความรู้

งานฝีมือพื้นบ้านนั้นเกิดจากที่เรามีพรสวรรค์อยู่แล้ว และเล็งเห็นว่าเศษไม้ ไม้เก่าที่มีอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ถูกเผาทิ้ง ทำลายทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงเกิดแนวความคิดว่าน่าจะนำมาทำให้เกิดประโยชน์ได้ จึงเกิดการรวมกลุ่มขึ้นในหมู่บ้านคลองจือเนเกิดการทำกรงนกหัวจุกขึ้น จากเศษไม้ นำมาผลิตเป็นกรงนกหัวจุก เพราะมีความต้องการมากในปัจจุบัน

ผลงาน

- ขายได้ดี
- มีผู้คนสนใจมาก และลูกค้าส่วนใหญ่ได้มาลองให้ผลิดอกแบบตามลูกค้าต้องการ
- ออกแสดงในงานแสดงพื้นบ้าน ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

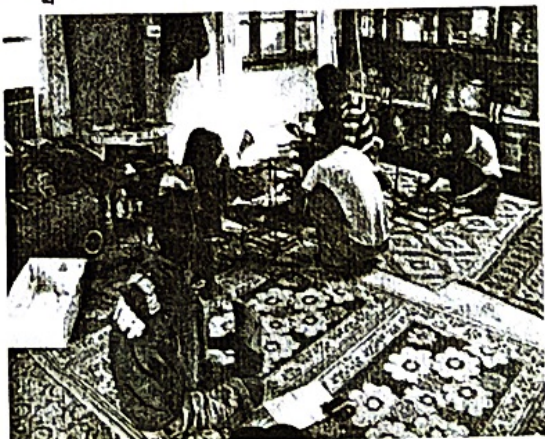

ผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จแล้ว

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

ในการถ่ายทอดความรู้ นายสะอาด อาบ ได้ใช้ที่บ้านของตนเองเป็นที่ตั้งในการเรียนรู้งานฝีมือพื้นบ้านทำทรงนกหัวจุก โดยมีชาวบ้านที่มีความสนใจอยากเรียนรู้ และที่มีพรสวรรค์ในการฝักรู้ ที่มีใจอยากเป็นช่างฝีมือ เป็นสถานที่สอน ฝึก ผลิตชิ้นงานให้กับกลุ่มที่มีความสนใจ ช่วยเสริมรายได้ให้กับกลุ่มที่ได้เรียนรู้และปฏิบัติงานถึงได้ส่งไปขายในชุมชนใกล้เคียง

ถ่ายทอดความรู้ไป

ศูนย์เรียนรู้ศิลปาชีพ (แกะสลักไม้)

ม.4 บ้านไอร์สาเกาะ

องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขา ช่างฝีมือบ้าน หัตถกรรม สิ่งทอและ
ช่างฝีมือพื้นบ้านด้าน แกะสลักไม้

นายหมามัด สุนทอง

เกิดวันที่ 10 มิถุนายน 2507 ที่อยู่ 17 หมู่ที่ 4
ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ จังหวัดนราธิวาส
ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นายหมามัด สุนทอง จบการศึกษามัธยมศึกษา
ปีที่ 6 มีลูกทั้งหมด 8 คน ลูกผู้ชาย 2 คน ลูกผู้หญิง 6 คน
ประกอบอาชีพทำสวน กรีดยางพารา บ้านโฮ้ราเกาะ
หมู่ที่ 4 ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ จังหวัดนราธิวาส
เริ่มประดิษฐ์แกะสลักไม้ ในปี พ.ศ. 2546 ในโครงการ
พระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรม
ราชินีนาถ เมื่อวันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2544
เวลา 16.20 น. เป็นครูในการสอนแกะสลักไม้
บ้านโฮ้ราเกาะ ปัจจุบันมีผู้เข้ามาเรียนจากแกะสลักไม้
ประมาณ 21 คน และชาวบ้านที่มีความรู้ความสนใจ
ด้านแกะสลักไม้

องค์ความรู้ และขั้นตอนในการดำเนินการ

การแกะสลักไม้ ขั้นตอนแรก คือ การเลือกไม้
การเลือกแบบ (รูป) ที่ต้องการแกะ ชัดผิวไม้ให้เรียบ เอา
แบบที่ได้มาหั่น แล้วเขียนด้วยดินสอวาดให้ได้ตามแบบ
ที่วาง จากนั้นใช้สิ่วที่มีขนาดต่าง ๆ มาแกะ วิธีการใช้
เครื่องมือ จะระนาบจากแบบ จุดที่มีความละเอียดใช้สิ่ว
ขนาดเล็ก เพื่อความละเอียด ขั้นตอนนี้ควรระวังมีดระวัง
บุคคลที่จะแกะสลักได้สวยงามต้องเป็นบุคคลที่มีสมาธิ
ใจเย็น ไม่รีบร้อน และมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถ
ออกแบบเขาไว้เพื่อให้เกิดความแตกต่าง

- ส่งที่ตำนักทักษิณราชนิเทศน์
- ส่งไปที่ค่ายพุทธาภรณ์
- ออกแสดงในงานแสดงศิลปพื้นบ้าน

ที่ทำมาของดีการประจักษ์ของตำบลโคกสะอาด

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

นายหมามัด สุนทอง ได้ใช้อาคารศูนย์ศิลปาชีพ
บ้านโฮ้ราเกาะ หมู่ที่ 4 ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ
จังหวัดนราธิวาส เป็นสถานที่สอน ปัจจุบันมีผู้เข้ามา
รู้จากแกะสลักไม้ ประมาณ 21 คน และชาวบ้าน
มีความรู้จากแกะสลักไม้ บ้านโฮ้ราเกาะ อำเภอวิเศษ
เพิ่มเติม

บ้านไธสง อำเภอนาหว้า อ.รัตนวาปี จ.นราธิวาส

กระผมนายหมัด สุหลง อายุ 52 ปี เกิดเมื่อวันที่ 10 มิ.ย. 2507 เลขประจำตัวประชาชน 3940900441930 การศึกษา จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพทำสวน บ้านเลขที่ 17 หมู่ที่ 4 ตำบล ไทสง อำเภอนาหว้า จังหวัด นราธิวาส รหัสไปรษณีย์ 96150 โทรศัพท์มือถือ 0862903934

เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2544 เวลา 16:20 น. สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถได้เสด็จมาที่บ้านไธสง อำเภอนาหว้า อ.รัตนวาปี จ.นราธิวาส ได้เยี่ยมชมเขียนประสมนิกร ได้ถามสุขทุกข์ของประสมนิกร และได้พระราชทานเงิน และสิ่งของ เพื่อช่วยเหลือประสมนิกรผู้ยากไร้ รวมทั้งได้พระราชทานทุนการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ยากไร้ และยากจน.

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงดำริว่า ประสมนิกรบ้านไธสง มีอาชีพทำสวน และกรีดยางเป็นอาชีพหลัก และทรงดำริว่า น่าจะมีอาชีพเสริมหลังจากทำสวนและกรีดยาง เพื่อเพิ่มรายได้แก่ประสมนิกร.

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ จึงได้จัดตั้งโครงการในพระราชดำริ ศูนย์ศิลปาชีพบ้านไธสง อำเภอนาหว้า ซึ่งมีทั้งหมด 3 แผนก

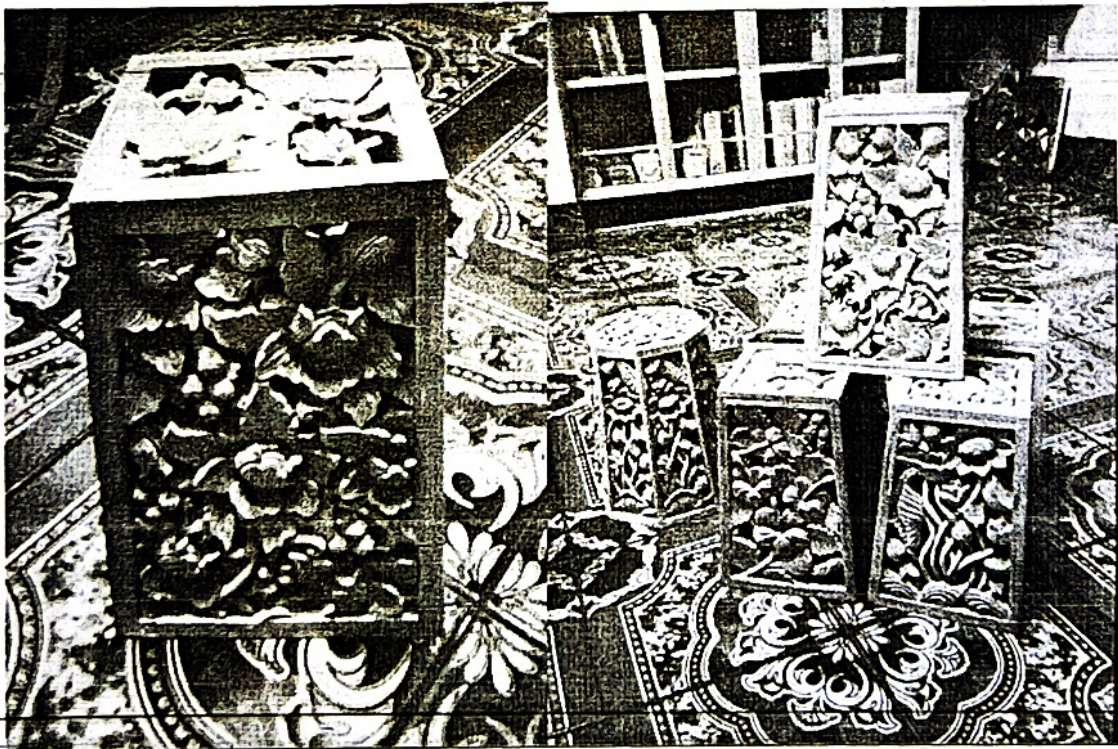
- แผนกแกะสลักไม้
- แผนกปักผ้า
- แผนกย่านลิเภา

กระผมนายหมัด สุหลง เริ่มเรียนแกะสลักไม้ เมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยไปเรียนที่ สำนักทักษิณราชนิเวศน์ 1 เดือน แล้วกลับมาเรียนที่ บ้านไธสง โดยมิครมาจาก ป้าต๋ม อ.สาบบุรี จ.ปัตตานี โดยกระผมเป็นประธานกลุ่ม.

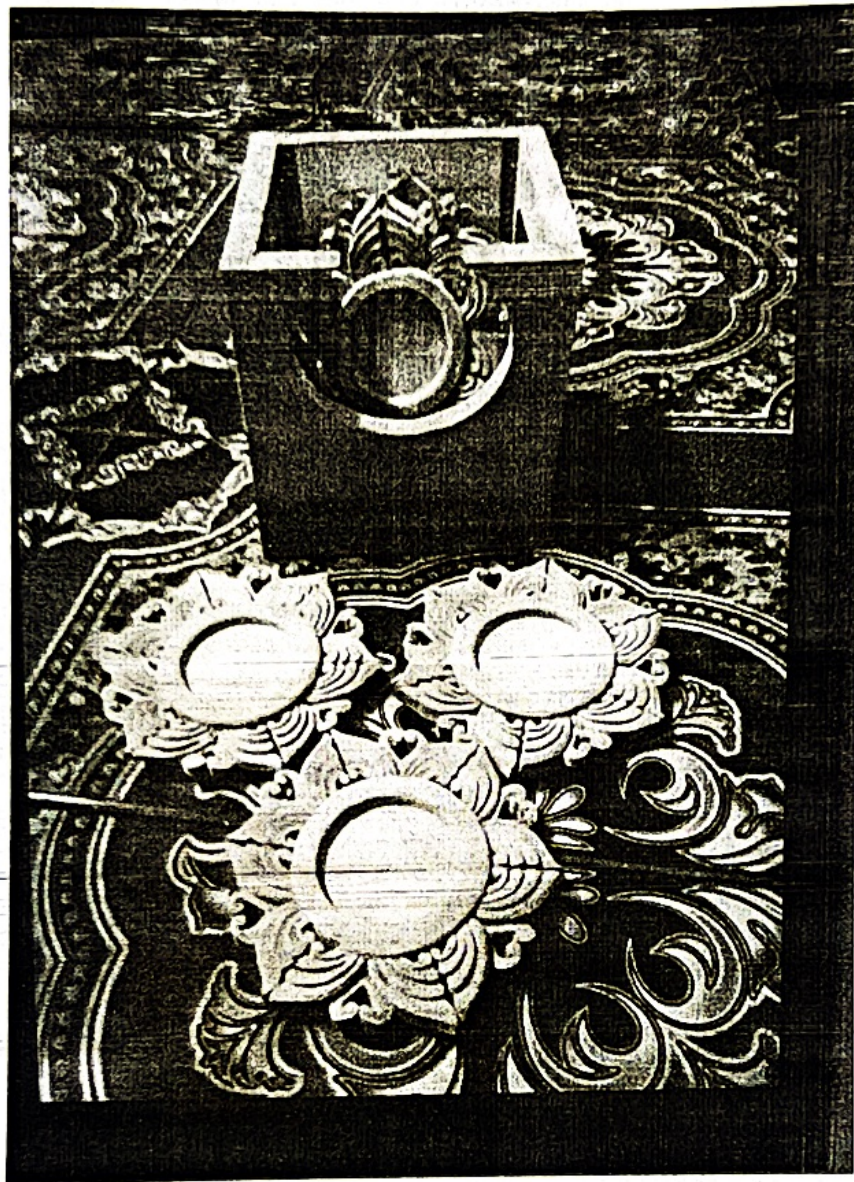
เมื่อปีพ.ศ. 2548 คณะครูได้เสนอให้นายหมัด สุหลง ประธานกลุ่ม เป็นครูผู้สอน เนื่องจากสถานการณ์ไม่สงบ โดยครูจะมาสอนเดือนละครั้ง.

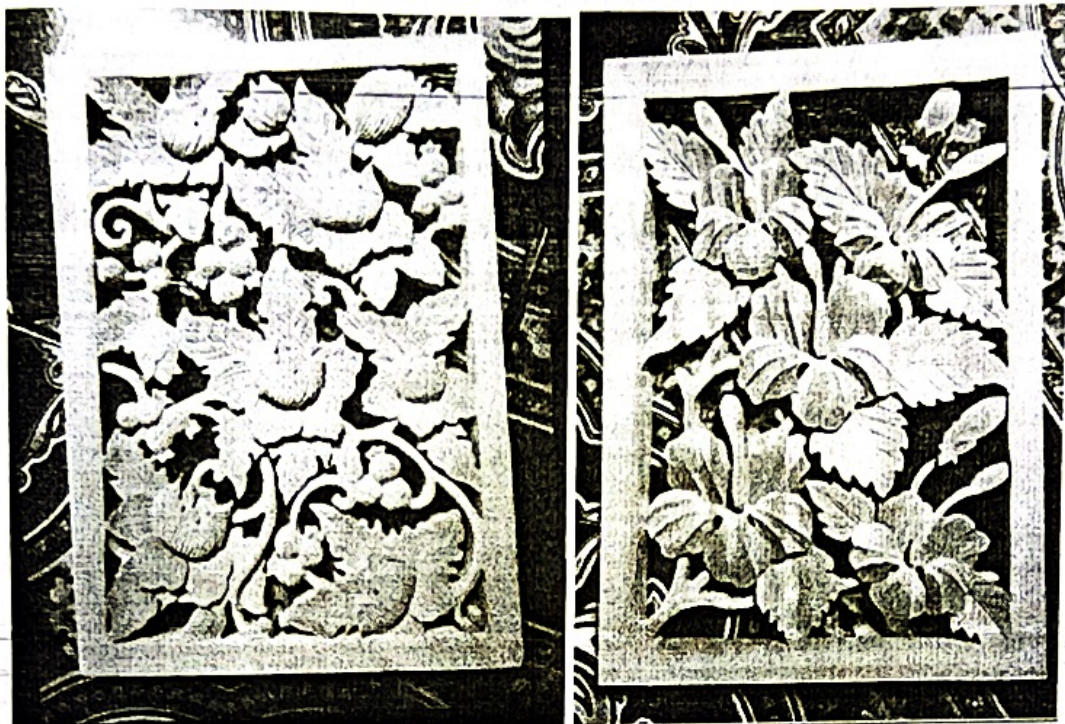
เมื่อปีพ.ศ. 2550 กระผมได้เริ่มสอนเต็มเวลาที่ ศูนย์ศิลปาชีพบ้านไธสง โดยมีสมาชิก ณ.ปัจจุบัน 35 คน โดยกระผมจะสอนใน วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เริ่มเวลา 10:00 น. ถึงเวลา 16:00 น.

โคมไฟจากดอกไม้

จานรองแก้ว

กรณีปัญหาด้านงานฝีมือพื้นบ้าน เย็บที่นอนปิกนิก

นางมาสม แวกาจิ

เกิดวันที่ 24 ตุลาคม 2519

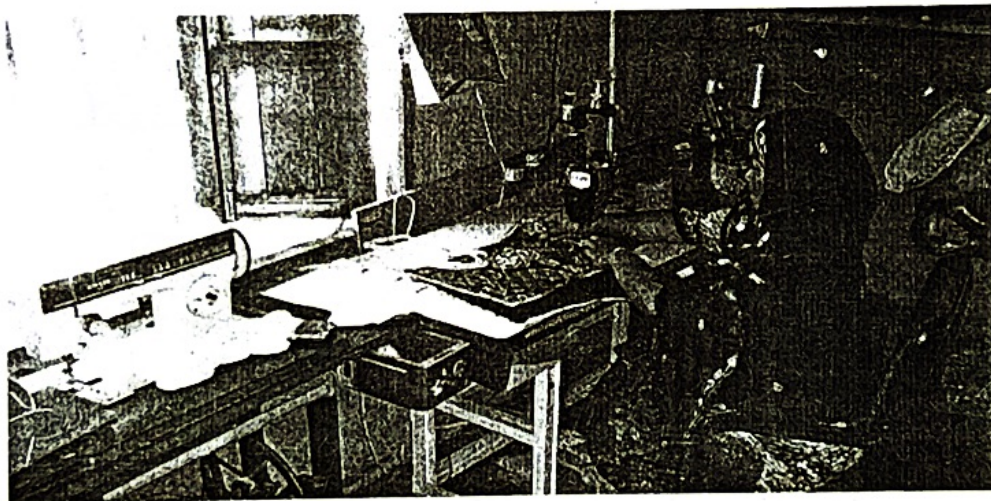
ที่อยู่ 8/1 หมู่ที่ 3 ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ

จังหวัดนราธิวาส

ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นางมาสม แวกาจิ จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพทำสวน มีลูก 3 คน ลูกผู้ชาย 1 คน และลูกผู้หญิง 2 คน เริ่มรวมกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ ในปี พ.ศ.2551 และกลุ่มที่เข้ามาฝึกฝน ก็ได้กำไรเสริมในครอบครัว และก็มีชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามาเรียนรู้

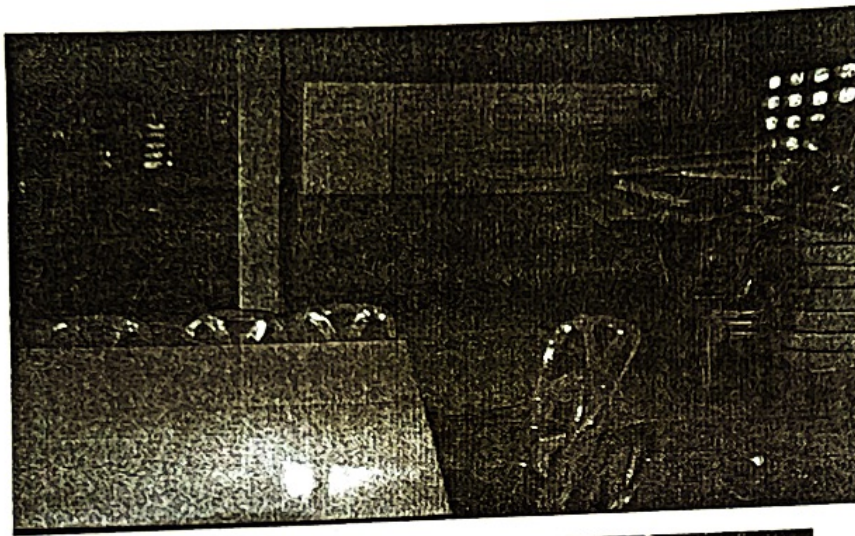
ผลงาน

- ขายตามหมู่บ้าน ขายได้ดี มีคุณภาพ
- ออกแสดงในงานแสดงพื้นบ้าน ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

ในการถ่ายทอดความรู้ นางมาสม แวกาจิ และกลุ่มสมาชิก ใช้ในการเรียนรู้ฝึกสอน ณ ที่อาคารอเนกประสงค์ บ้านกือแขง หมู่ที่ 3 ตำบลโคกสะอาด อำเภอธวัชบุรี จังหวัดมหาสารคาม โดยมีชาวบ้านที่มีความสนใจอยากเรียนรู้ และที่มีพรสวรรค์ในการฝึกรู้ ที่มีใจอยากเป็นช่างฝีมือ เข็มที่นอนปิดนิก เป็นสถานที่สอน ฝึก ผลิตภัณฑ์งานให้กับกลุ่มที่มีความสนใจ ช่วยเสริมรายได้ ให้กับกลุ่มที่ได้เรียนรู้และปฏิบัติจนถึงได้ส่งไปขายในชุมชนใกล้เคียง

ศูนย์การเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับชุมชน

ด้านแพทย์แผนไทย

- หมอตำแย
- หมอกระดูก
- หมอควาญช้าง

สาขาการแพทย์แผนไทย

การแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นางสีตมัย อานุ	23/1 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอตำแย	
2	นางเสมีะ แวหะมะ	4/2 ม.7 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอตำแย	
3	นางอึ้งเชื้อะ เจ๊ะต่อเลาะ	5 ม.6 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอตำแย	
4	นางเยาะ วามะ	63 ม.5 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอตำแย	
5	นางคอรอเปาะ มะเซ็ง	21/3 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอตำแย	
6	นางลีเมาะ ตูมสุหลง	6/8 ม.2 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอตำแย	
7	นายอับดุลเลาะ อับดุลฮามิ	35/6 ม.6 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านกระดูก	
8	นายอับ อานุ	ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ด้านหมอควาญช้าง	

สาขาการแพทย์แผนไทย

การแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางสุขภาพและอนามัยได้

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นางสีตมัย อามุ	23/1 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	
2	นางเสนาะ เวฬุมา	4/2 ม.7 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	
3	นางอัมมัย เจริญดี	5 ม.6 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	
4	นางเอื้อ วามะ	63 ม.5 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	
5	นางครองเปา มะเซ็ง	21/3 ม.3 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	
6	นางสีมัย ตูมสุหลง	6/8 ม.2 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	
7	นายอัมมัย อัมมัย	35/6 ม.6 ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านกระดูก	
8	นายอัมมัย อามุ	ต.โคกสะอาด อ.ร้อยเอ็ด จ.นราธิวาส	ด้านหมอด้าย	

ครูภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนโบราณ หมอตำแย

นางลีมาะ ตูแวลูหลง

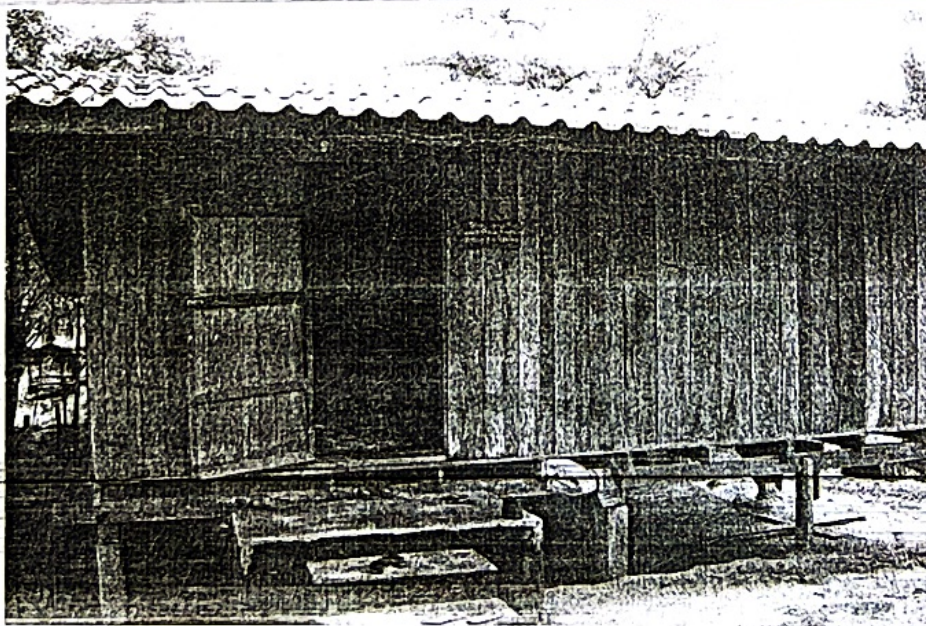

เกิดวันที่ 1 มกราคม 2485

ที่อยู่ 6/8 หมู่ที่ 2 ตำบลโคกสะอาด อำเภอรีอเสาะ
จังหวัดนราธิวาส

- ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

โดยมีลูก 5 คน ลูกผู้ชาย 4 คน ลูกผู้หญิง 1 คน นางลีมาะ ตูแวลูหลง ประกอบอาชีพทำสวน องค์ความรู้ได้สืบทอดจากญาติพี่น้องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมีพรสวรรค์อยู่แล้วจึงง่ายต่อการปฏิบัติเป็นหมอตำแย ประสบการณ์การทำงานในด้านหมอตำแยประมาณ 40 ปี ลักษณะการถ่ายทอดสู่ลูกหลาน ในเวลาปฏิบัติจริงก็ได้สอนลูกหลานขั้นตอนต่างๆ ในการที่จะเป็นหมอตำแย

ครูภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนโบราณ หมอตำแย

นางสีตีมือแย อาบู่

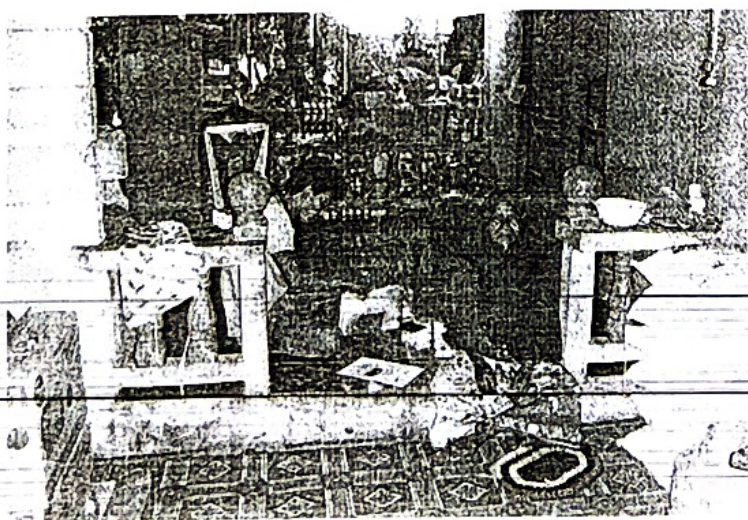
เกิดวันที่ - - 2490

ที่อยู่ 23/1 หมู่ที่ 3 ตำบลโคกสะอาด อำเภอรีอเสาะ

จังหวัดนราธิวาส

- ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

โดยมีลูก 6 คน ลูกผู้ชาย 2 คน ลูกผู้หญิง 4 คน นางเข้าเฝ้า วามะประกอบ อาชีพทำสวน กรีดยางพารา องค์ความรู้ได้สืบทอดจากญาติพี่น้องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมีพรสวรรค์อยู่แล้วจึงง่ายต่อการปฏิบัติเป็นหมอตำแย ประสบการณ์การทำงานในด้านหมอตำแย ประมาณ 30 ปี ลักษณะการถ่ายทอดสู่ลูกหลาน ในเวลาปฏิบัติจริงก็ได้สอนลูกหลานขั้นตอนต่างๆ ในการที่จะเป็นหมอตำแย การทำงานนั้นได้รับการเข้ารับฝึกจากสถานีนามายได้รับรางวัลดีเด่นเป็น หมอตำแยในตำบลโคกสะอาด

กรณีปัญหาด้านแพทย์แผนโบราณ หมอตำแย

นางแสมะ แวหะมะ

เกิดวันที่ 2492

ที่อยู่ 4/2 หมู่ที่ 7 ตำบลโคกสะอาด อำเภอธำเทือง

จังหวัดนราธิวาส

- ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

ได้สมรสกับนายเปาะจิ อาเต็ง ได้เสียชีวิตแล้ว โดยมีลูก 2 คน องค์ความรู้ได้สืบทอดจากญาติพี่น้องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมีพรสวรรค์อยู่แล้วจึงง่ายต่อการปฏิบัติเป็นหมอตำแย การทำงานในด้านหมอตำแยนี้ก็ประมาณ 30 ปี ลักษณะการถ่ายทอดสู่ลูกหลาน ในเวลาปฏิบัติจริงก็ได้สอนลูกหลานในการที่จะเป็นหมอตำแย

ครูภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนโบราณ หมอตำแย

นางอึ้งเฒ่า เจ๊ะคอเถาะ

เกิดวันที่ - - 2499

ที่อยู่ 5 หมู่ที่ 6 ตำบลโคกสะอาด อำเภอรีอเสาะ
จังหวัดนราธิวาส

- ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

โดยมีลูก 2 คน ประกอบอาชีพทำสวน กรีดยางพารา องค์ความรู้ได้สืบทอดจาก
ญาติพี่น้องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมีพรสวรรค์อยู่แล้วจึงง่ายต่อการปฏิบัติเป็นหมอตำแย
การทำงานในด้านหมอตำแยนี้เริ่มทำงานช่วงอายุ 21 ปี จนถึงปัจจุบัน ลักษณะการถ่ายทอดสู่
ลูกหลาน ในเวลาปฏิบัติจริงก็ได้สอนลูกหลานขั้นตอนต่างๆ ในการที่จะเป็นหมอตำแย

กรณีปัญหาด้านแพทย์แผนโบราณ หมอตำแย
นางเย้า วามะ

เกิดวันที่ - - 2479

ที่อยู่ 63 หมู่ที่ 5 ตำบลโคกสะอาด อำเภอวิเศษ
จังหวัดนราธิวาส

- ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

โดยมีลูก 4 คน ลูกผู้ชาย 2 คน ลูกผู้หญิง 2 คน นางเย้า วามะประกอบอาชีพ
ทำสวน-กรีดยางพารา-องค์ความรู้ได้สืบทอดจากญาติพี่น้องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมี
พรสวรรค์อยู่แล้วจึงง่ายต่อการปฏิบัติเป็นหมอตำแย ประสบการณ์การทำงานในด้านหมอตำแย
ประมาณ 40 ปี ลักษณะการถ่ายทอดสู่ลูกหลาน ในเวลาปฏิบัติจริงก็ได้สอนลูกหลานขั้นตอนต่างๆ
ในการที่จะเป็นหมอตำแย

กรณีปัญหาด้านแพทย์แผนโบราณ หมอตำแย
นางคอรอเป๊ะ มะเซ็ง

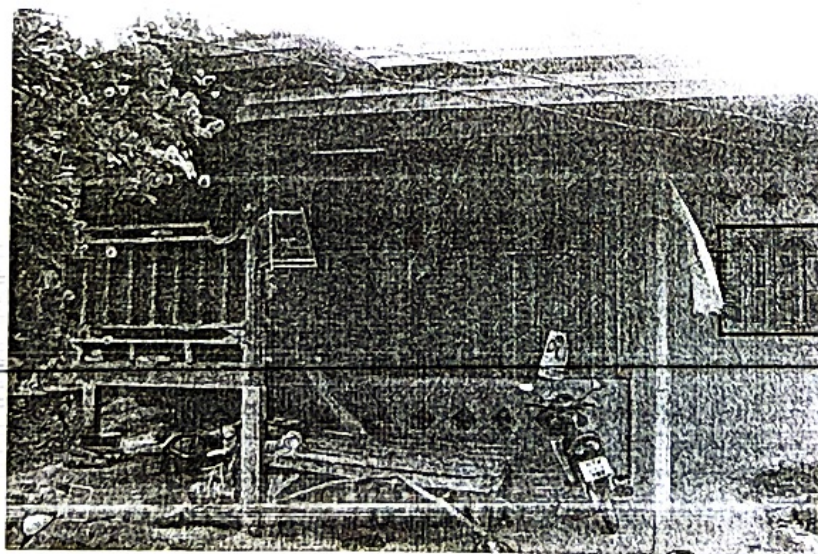

เกิดวันที่ 28 ธันวาคม 2505

ที่อยู่ 21/3 หมู่ที่ 3 ตำบลโคกสะอาด อำเภอเรือเสาะ
จังหวัดนราธิวาส

- ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

โดยมีลูก 2 คน ลูกผู้หญิง 2 คน นางคอรอเป๊ะ มะเซ็ง ประกอบอาชีพทำสวน กรีดยางพารา องค์ความรู้ได้สืบทอดจากญาติพี่น้องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมีพรสวรรค์อยู่แล้วจึงง่ายต่อการปฏิบัติเป็นหมอตำแย—ประสบการณ์การทำงานในด้านหมอตำแยประมาณ 10 ปี ลักษณะการถ่ายทอดสู่ลูกหลาน ในเวลาปฏิบัติจริงก็ได้สอนลูกหลานขั้นตอนต่างๆ ในการที่จะเป็นหมอตำแย การทำงานนั้นได้รับการเข้ารับฝึกจากสถานีนามัย บางครั้งก็เรียกให้ไปอยู่ที่สถานีนามัยตำบลโคกสะอาด

ด้านศิลปกรรม

- ดีเกฮูลู

สาขาศิลปกรรม

ศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรมทัศนศิลป์ เป็นต้น

ที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ความสามารถ	หมายเหตุ
1	นายการี มะ	7/2 ม.1 ต.โคกสะอาด อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส	ด้านดีเกอูลู	

ครูภูมิปัญญาด้านศิลปการแสดง ดิเกฮูลู

นายการี มะ

เกิดวันที่ 6 มกราคม 2503

ที่อยู่ 7/2 หมู่ที่ 1 ตำบลโคกสะอาด อำเภอเรือเสาะ

จังหวัดนราธิวาส

ชีวิต การศึกษา และการทำงาน

นายการี มะ จบการศึกษา ปกศ.ต้น ประกอบอาชีพ ข้าราชการครูตำรวจชายแดน บ้านไอร์จาดา หมู่ที่ 8 ตำบลโคกสะอาด อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส เริ่มสอนในปี พ.ศ. 2547 สอนเด็กนักเรียน และก็มีชาวบ้านระแวกใกล้ โรงเรียนตำรวจชายแดน ได้มาเรียนรู้และสนใจในที่จะเข้าเรียนศิลปการแสดง ดิเกฮูลู

องค์ความรู้

ศิลปะการแสดงนั้นเกิดจากที่เราได้เรียนมา และเกิดความคิดว่าน่าจะสอนให้เด็กชนรุ่นหลาน ได้สืบสานวัฒนธรรมไทยโบราณ ได้รับการถ่ายทอดต่อแก่นักเรียนและชาวบ้านที่สนใจในการแสดงศิลปะพื้นบ้าน ดิเกตุ สร้างรายได้ให้กับผู้ปกครองของนักเรียนเมื่อได้ออกงานการแสดงทุกครั้ง

ผลงาน

- ได้ออกงานไปแสดงการทำอาหารแบบโบราณ
- ได้ร่วมงานกิจกรรมวันเด็กโรงเรียนบ้าน...
- ได้ออกงานแสดงในงานของ อบต. ...

ลักษณะการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ชนรุ่นหลัง

ใช้โรงเรียนตำรวจชายแดนเป็นที่ตั้งในการสอน ศิลปะการแสดง ดิเกตุ โดยให้ความรู้ต่อเด็กนักเรียนและก็ชาวบ้านที่มีความสนใจอยากเรียนรู้ และมีพรสวรรค์ในการฝึรู้ฝึเรียนของตนเอง

